

Divendres, a la plaça del rei

Versos d'Espriu i música de Mercè Torrents en l'homenatge a tots dos

Divendres vinent se celebrarà a la capella de Santa Agata, a la plaça del Rei, l'estrena del recital i concert **Llibre de Sinera** en homenatge a Salvador Espriu i a la compositora Mercè Torrents.

Aquest acte, organitzat per «Poesia viva» i dirigit per Esteve Polls, comptarà amb tres tipus d'interprets: cantants, músics i recitadors, que ompliran els tres aspectes de l'obra, encara que no seran tres grups tancats, sinó que es juxtaposaran en moltes ocasions.

Els cantants que actuaran divendres, que com la resta d'interprets, ho faran de forma desinteressada en homenatge a Mercè Torrents, de la qual porten diverses musicacions en el seu repertori, seran Núria Feliu, Celdoni Fonoll, Anna Ricci, Marina Rossell i el Quartet vocal Scherzo, format per M Dolors Martí, Clotí Miró, Jordi Antonín i Carles Prat.

Els músics seran la mateixa Mercè Torrents, que comptarà amb la col·laboració a l'orgue de Maria-Rosa Ramoneda.

En el capítol de recitadors hi haurà, a més de Celdoni Fonoll i Maria-Rosa Ramoneda, que també actuaran dins els dos capítols anteriors, Montserrat Minobis, Josep Collet i Giral i Carme Catà.

Encara que aquesta obra serà estrenada divendres, ja fa dotze anys que Mercè Torrents hi comença a treballar «però fins ara no s'havia portat a terme per l'envergadura mateixa d'un acte així i, sobretot, pel franquisme, que ho feia impossible». Això sí: s'havia fet en cases particulars o en forma fragmentària, i en una d'aquestes sessions és on el grup «Poesia viva» veié la necessitat de muntar l'estrena, que gràcies a la col·laboració desinteressada dels interprets i de l'Ajuntament de Barcelona ha estat possible.

Aquesta fructífera identificació musical de Mercè Torrents amb els versos d'Espriu tingué origen, segons que explica la compositora, quan descobrí el poeta a través de «Serra d'Or». «Vaig anar a veure Espriu i em va acomiadar amb una frase profètica: Vostè treballarà molt la

Mercè Torrents ha posat música a l'obra d'Espriu

meva obra». Espriu li recomanà la lectura del «Llibre de Sinera» dins les obres completes que havien sortit al mateix any i especialment el treball de Josep M Castellat. «I com que sóc molt obedient, així valg fer-ho». A partir d'aquí Mercè Torrents entrà en un període absolutament fructífer de comprensió de l'obra d'Espriu i anà sortint la música amb facilitat. «La forma d'escriure em provocava la música, trobava fàcilment l'ànima dels poemes i intentava que la música no tapés res.»

La composició musical del **Llibre de Sinera** ocupà menys d'un mes a Mercè Torrents, treballant tres hores

i descansant-ne mitja. «Tot era perfecte per a afavorir la inspiració; estava com dins una caixa màgica, com un encanteri, però després he descobert que el que em passà és que estava dins el món de l'esperit.»

Amb l'estrena del **Llibre de Sinera**, Mercè Torrents omplirà encara més de contingut la promesa que féu Salvador Espriu: «Que la vostra obra arribi fins a les pedres.»

El grup organitzador de l'acte, «Poesia viva», ha pregat tothom que vulgui assistir a l'estrena del **Llibre de Sinera** que reservi les seves localitats trucant al telèfon 258 05 29 de quatre a cinc de la tarda.

Universitat

Actes a Filologia pel bimil·lenari de Virgili

La facultat de filologia de la Universitat de Barcelona, segons acord pres en junta ordinària, celebrarà durant tot l'any 1981 el Bimil·lenari de Virgili amb una sèrie de conferències sobre diversos temes virgilians a càrrec de prestigiosos especialistes. La inauguració del bimil·lenari de Virgili tindrà lloc a l'aula magna de la Universitat dijous, 29 de gener, a dos quarts d'una del matí, amb una conferència del professor Martí de Riquer sobre «Le Roman d'Eneas i l'Eneida».

La segona conferència amb motiu del bimil·lenari de Virgili anirà a cura del professor Jaume Vidal Alcover, que parlarà de «La ironia a les Bucòliques». Tindrà lloc dijous, 5 de febrer, també a dos quarts d'una, a l'aula magna.

Els títols i dates de les següents conferències de la sèrie es comunicaran amb l'oportuna antelació.

També amb motiu del bimil·lenari de Virgili, la secció de Barcelona de la Societat Espanyola d'Estudis Clàssics, en col·laboració amb la facultat de filologia, organitza un simposi virgilià, en el qual pronunciaran conferències especialistes espanyols i estrangers i presentaran

comunicacions diversos estudiosos. El programa detallat d'aquest simposi virgilià, que tindrà lloc a l'edifici de la Universitat de Barcelona els dies 11, 12 i 13 de febrer, es farà públic en data molt propera.

Dins aquest cicle de celebracions, la Universitat de Barcelona acollirà també l'exposició que sobre la figura i l'obra de Virgili, com també sobre la seva difusió i pervivència, organitzarà la Societat Catalana d'Estudis Clàssics (Filial de l'IEC).

Conferència de Lazaro Carreter sobre Quevedo

Divendres que vé, dia 30, tindrà lloc al rectorat de la Universitat Autònoma de Barcelona una conferència a càrrec de l'escriptor i acadèmic Fernando Lázaro Carreter sobre el tema «Quevedo: la invenció por la palabra», en commemoració del centenari del naixement de Francisco de Quevedo.

La presentació de l'acte anirà a càrrec del professor José Manuel Blecua. En aquest acte col·laboren el departament de literatura espanyola i l'ICE de la Universitat Autònoma.

Dante i Virgili al bosc vivent, segons una miniatura del segle V, que il·lustra «La Divina Comèdia» (Biblioteca Medicea-Laurenziana, Florència)

Crítica

Les «meuques» de Carles Reig

Carles Reig és un escriptor prou peculiar en el conjunt de la literatura catalana contemporània. Autor d'una considerable obra inèdita, és conegut, bàsicament per aquelles obres que tingueren sort en els premis als quals foren presentades. En aquest aspecte Meuques! (Col·lecció Travessa Deserts, Barcelona 1980 (?)), deu ésser la primera obra publicada per Carles Reig deslligada de qualsevol dels mecanismes inherents a un premi literari. Abans havia editat la peça de teatre guanyadora del premi Ciutat de Granollers, l'any 1974, S'assaja amb noses (Ed 62, Barcelona 1975), i la novel·la Contraataquen (Ed Destino 1977), guanyadora del premi Josep Pla 1976. A més a més ha publicat contes i poemes esparsos. La llista de premis, però, és molt més llarga. L'any 1970 guanyà el premi Josep Ferrer amb Resclum si més no, i amb La ingènua la violen aclaparadorament i silenciosa, el premi Joan Santamaria de l'any 1973. Ambdues obres, però, malgrat el suport dels premis, no han estat, encara, editades. Endemés, altres obres de Carles Reig han estat seleccionades o han arribat a finalistes d'una bona colla de convocatòries, però hom s'ha oblidat d'elles a l'hora de l'edició. I tot perquè Carles Reig no és un autor còmode ni amable. En conjunt la seva obra és un revulsiu per a la societat benpensant i establerta en els convencionalismes de l'ortodòxia. Es per això que hi ha una mena de malefici que sura a l'entorn de la seva producció literària. Bé que ho deuen saber els de la Penya Joan Santamaria que no pogueren editar l'obra de Carles Reig per causes alienes a la seva voluntat.

En el pròleg a S'assaja amb noses, Josep Albanell fa un breu estudi de la personalitat i la circumstància literària de Carles Reig. Voldria destriar alguns aspectes d'aquest estudi que pot servir d'excel·lent introït a la lectura d'aquest escriptor lleidatà. Assenyala Josep Albanell que: «La literatura per a la generació de la post-postguerra no ha estat sols un mitjà d'expressió més o menys crític, sinó, sobretot, un canal a través del qual manifestar —a vegades rabiosament—, la frustració, el desengany i el rebuig a una societat que com més va més

evident fa les seves contradiccions i els seus vicis». En aquest pròleg de l'any 1975, Josep Albanell defineix Carles Reig a cavall entre l'actitud crític-construïda d'una nova alternativa i la nihilista-fugitiva que predica la marginació i la inhibició. Després de llegir Meuques! és evident que el pes s'ha decantat vers un dels plats de la balança. A Meuques! sembla no existir cap més ordre que el que sorgeix de la pròpia destrucció de l'ordre i, fins i tot, la visió còmica que pot destriar-se a la novel·la va per un altre camí del que entenem per lògica positiva i/o constructiva. El personatge protagonista de la novel·la escriu un diari i diu venir del planeta Xeix («no em diguis criptonià, de Cripton; ni parents no som Superman i jo: ell és molt més ruc que no jo i no espera l'altre món: el dona per perdut a la bestreta i esdevé reaccionari i defensor del vostre món que periclitja», pàg. 80). Es, doncs, un alienígenat, un ésser d'un altre planeta —almenys així ho creu—, i aquest fet dona una subtil presència del gènere de ciència-ficció casolana a la novel·la, que arriba, fins i tot, a plantejaments crític-teòrics d'aquest tipus: «Som més intel·ligents, els qui més hem progressat: temeu-nos, qualsevol dia ens empenyarem i ens escararà anorrear-vos: el vostre planeta pudent ja comença a fer-nos mal d'ull: s'encarcara, es rovella, s'esclorosa: no avança», (pàg 72).

Meuques! s'estructura a partir d'un diari personal. La novel·la ocupa el bloc trenta-setè i en acabar diu que prossegueix al bloc 38. Es tracta, per tant, d'una part de les vivències, els apunts, les memòries i les reflexions d'aquest personatge xeixenc, centrades en aquest bloc trenta-setè, a Lleida, entre juny i juliol de 1980. En l'espai d'aquest mes d'estiu assistim a una experiència de recerca personal del propi personatge. La novel·la s'enceta amb una visió de tipus descriptiu, minuciosa i detallista, com si es tractés d'un exemple del més pur naturalisme narratiu, en el qual el protagonista s'inicia en l'aprenentatge de l'ofici de pastisser en una empresa de tipus familiar. Ben aviat i com en el film de Pier Paolo Pasolini Teorema, el personatge forà aprofundirà la seva relació —en aquest cas únicament de tipus sexual— amb

cada un dels membres de la família de flequers, enmig d'un procés de malaltia personal que el durà a situacions gairebé límits, barrejat tot amb una neurosi —aparent o real— que el porta a destruir tot el que l'envolta, fins els mateixos mecanismes del llenguatge. Meuques! no és, doncs, una novel·la que amagui cap tipus de complexitat argumental, ni l'acció facilitada cap mena de lectura amable i/o entretinguda. És justament l'inrevés. No sé si és lícit amb una literatura caòtica, agressiva i destructiva, plena de mecanismes narratius pensats per a ferir les susceptibilitats i les consciències dels benpensants. En aquest aspecte sobresurt l'obsessió pel sexe plena de referències obscenes, crues i violentes. En el fons tot respon a una lògica, si més no sospesada, que serveis de revulsiu i per a exorcitzar —potser en primer lloc?— els dimonis personals de l'autor. Carles Reig ho explica sense embuts a la poètica personal publicada a Escriptors lleidatans contemporanis (Ed Robrenyo 1979). Diu: «Escriure és per a mi una necessitat existencial. Em permet d'expressar-me i sobretot de des-reprimirme. Puc dir més i tot: és una necessitat física. Em fan mal els ossos, tinc maldecaps, m'enfonso en una crisi... m'empesco un diàleg, una història, escric un conte, quatre fulls i torno a veure'm les orelles. Quan escric em trobo bé (encara que de vegades em cansí fins a punts perillosos). Si no escric pateixo. Les altres raons farien molt bonic però potser no foren tan sinceres. Es defensa personal. M'han desposseït de tot, tret d'un llapis i un paper...»

Com un element al marge de tot el discurs narratiu, a Meuques! sobresurt un profund exercici lingüístic dialectal. La novel·la es mou en una nítida presència lleidatana, i no solament pel marc geogràfic de l'acció, sinó essencialment per les variants del llenguatge al marge de la preceptiva. En l'heterodòxia —com sempre—, Carles Reig reivindica com a eina literària pròpia els trets peculiars de la llengua viva massa vegades oblidats i marginats per les normes, les cotilles i els preceptes de la llengua —diguem-ne oficial.

Isidor Cònsul

Breu

El jesuïta Patxi Altuna, acadèmic de la Llengua Basca

El jesuïta Patxi Altuna ha ingressat com acadèmic de número en la Reial Acadèmia de la Llengua Basca «Euskaltzaindia», en un acte celebrat a l'ajuntament d'Azpeitia, al qual assistiren als càrrecs del govern basc.

En el seu discurs, Patxi Altuna es va referir a la vinculació de l'església amb la cultura basca i va citar Etxeviegi, el poeta de Cibouren, com a autor d'un manuscrit de l'any 1627.

Sessió de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona

En la sessió ordinària d'aquest mes de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, l'acadèmic Pere Pasqual presentà un interessant treball titulat «Los neutrinos: masas y generaciones».

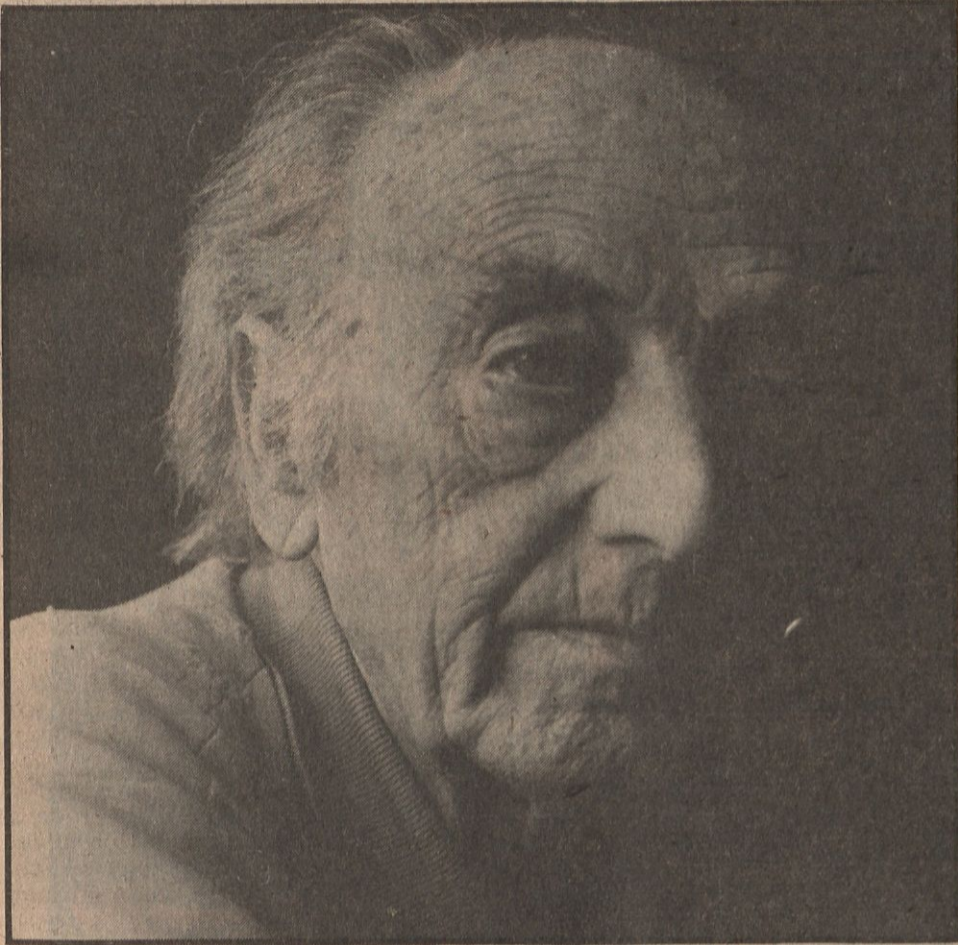
Després d'una breu introducció històrica, estudià la teoria electrodèbil, que permet la possibilitat de neutrins dextrogrins per a poder atribuir-los massa. Va resumir el model cosmològic de l'univers generalment acceptat, que considera aquell quasi exclusivament format de neutrins i fotons.

El pintor Mercadé i el compositor Gerard, vallencs il·lustres

El pintor Jaume Mercadé i el compositor Robert Gerard han obtingut el títol de vallencs il·lustres, designació que cada deu anys fa el consistori municipal de Valls (Alt Camp). Entre els actes programats amb aquest motiu hi ha una exposició d'obres de Mercadé i l'actuació de l'Orquestra Ciutat de Barcelona amb interpretacions de Gerard.

Literatura

Agustí Bartra, fill adoptiu de Terrassa

Agustí Bartra (Foto Ferran Sendra)

Terrassa. (Efe). — El poeta Agustí Bartra ha estat nomenat fill adoptiu de Terrassa i hom instrueix l'expedient per a adjudicar-li la medalla d'argent de la ciutat.

L'acord, que va ser adoptat ahir a la reunió de la comissió municipal permanent, expressa el reconeixement de la labor d'un home que ha demostrat i demostra, a Catalunya i en el món, un exemple clar no tan sols d'alta qualitat literària, i artística, sinó també de les virtuts humanes més característiques del poble català.

Agustí Bartra, que té setanta-dos anys, viu a Terrassa des que va tornar del seu exili mexicà, l'any 1970, i és en aquesta ciutat on ha

desplegat la part més substancial de la seva obra poètica.

Nascut a Barcelona l'any 1908, va viure la infantesa a Barcelona i Sabadell. Literàriament es va donar a conèixer durant la segona República amb diverses obres de prosa i vers. Bartra s'exilià després del desenllaç de la Guerra Civil. Després de passar per diversos camps de refugiats va conèixer la seva companya i biògrafa, Anna Murià, —amb la qual té dos fills—, i va acabar establint-se a Mèxic. Entre les seves obres destaquen *La rapsòdia de Gari, Cant coral, Els himnes i Crist de descents mil braços*.

L'ajuntament de Terrassa prepara diversos actes d'homenatge entre els quals hi ha una sessió acadèmica en què li serà lliurada la medalla d'argent de la ciutat.

El premi Tarradellas, per Sant Jordi

El dia de Sant Jordi d'enguany serà adjudicat el premi «President Tarradellas», destinat a un treball en català, portuguès o castellà que investigui l'aportació de les comunitats catalanes al desenvolupament dels països llatino-americans.

La quantitat establerta és de cent mil pessetes. El guardó l'atorga l'Institut Català de Cooperació Iberoamericana, en compliment de l'acord de la trobada de Casals Catalans d'Amèrica.

Arenys de Mar

El Museu de Puntes ja té locals

Arenys de Mar. (Carles Esbrí, corresponsal.) — A l'últim ple municipal ordinari celebrat a l'ajuntament d'Arenys de Mar es va decidir la ubicació a unes dependències de l'ajuntament, conegudes amb el nom d'«Els Seràfics Vells» (antic hospital de Sant Jaume), del Museu de Puntes que albergarà la important col·lecció de blondes, puntes i boixets que l'artista i col·leccionista empordanès Frederic Marès i Deulovol cedeix a Arenys de Mar. Actualment, als «Seràfics Vells» realitzen les seves activitats de tipus cultural i social diferents entitats i grups arenencs: el geganters d'Arenys, produccions teatrals l'Olla, agrupament d'escoltes Flors i Calcat, disminuïts mentals, «majorettes», d'Arenys i també els organitzadors de la cavalcada d'Arenys.

Dies més tard de prendre's l'acord d'instalar el museu en aquest local es va convocar una reunió a la casa gran amb els regidors de serveis i cultura, l'alcalde i membres dels grups establerts al local i que hi efectuen llurs activitats, reunió convocada a conseqüència de la queixa presentada pels mateixos grups per la manca d'informació pel que fa a les decisions preses sobre el futur de l'indret on actualment estan instal·lats. A l'esmentada reunió es va arribar a l'acord que en principi tots

aquests grups i associacions podran continuar realitzant les seves activitats al mateix local mentre l'ajuntament els busca un altre local; tot sembla apuntar que aquests locals seran els coneguts sota el nom d'«El Forn del Vidre».

Una important col·lecció de blondes, puntes i boixets

Instalar el Museu als «Seràfics Vells» suposa estalviar la inversió de compra del local per a crear el museu; amb el suport de «la Caixa» —deu milions de pessetes—, servirà per a condicionar el local i fer-lo digne d'acollir la important col·lecció de puntes i blondes, la millor del món segons molts entesos.

També està previst instal·lar el Museu de la Vila al mateix local ja que actualment totes les seves peces són fora d'exposició, des que fa uns anys es va agredir la Biblioteca Popular Pera Fita. S'espera que en un breu termini de temps es comencin els treballs de condicionament dels «Seràfics Vells» per tal de crear així un museu de rellevant importància que guardarà i exposarà els resultats d'un dels oficis artístics més tradicionals i pintorescs d'Arenys i de la comarca, i que com tantes altres coses els anys s'han emportat.

El vinent dia 30

Recital i concert sobre el «Llibre de Sinera»

Salvador Espriu. (Foto Robert)

El pròxim dia 30, a les nou del vespre, serà estrenat el recital i concert que sobre el *Llibre de Sinera* de Salvador Espriu ha preparat el grup Poesia Viva, en col·laboració amb destacats artistes. L'acte, que se celebrarà a la capella de Santa Agata de la plaça del Rei, consisteix, de fet, en un espectacle poètico-musical dirigit per Esteve Polls a partir de la música de Mercè Torrents i amb la col·laboració, en aquest camp, de Maria Rosa Ramoneda, com a organista. Hi col·laboraran els artistes Nuria Feliu, Celdoni Fonoll, Anna Ricci, Marina Rossell, i el Quartet Vocal Scherzo, format per M Dolors Martí, Clotí Miró, Jordi Antonín i Carles Prat. Tots aquests artistes han interpretat i interpreten en els seves actuacions habituals fragments de *Llibre de Sinera* de Salvador Espriu. Com a recitadors hi actuaran Celdoni Fonoll, Montserrat Minobis, Maria Rosa Ramoneda, Josep Colet i Carme Català, aquests tres darrers membres del grup Poesia Viva, que organitza l'acte.

En el programa editat amb motiu d'aquesta estrena s'assenyala, entre altres coses: «Volem que sigui el nostre més fervent homenatge a Salvador Espriu, el poeta que ha sabut viure i patir per Catalunya, i a qui atorguem el premi noble de la nostra més pregona estimació».

Com se sap, Poesia Viva és un grup força nombrós de poetes, obert a tothom, que es reuneix cada dimarts a la Cova del Drac i que ja ha editat un parell de llibres on es recullen poemes dels integrants d'aquest grup.

Quatre ratlles

De l'embut i el tururut

De fet, haver de demanar públicament la catalanització de part dels mitjans de comunicació social en qualsevol indret dels Països Catalans —en aquest cas concret les comarques de la Terra Ferma, per mitjà de cinc entitats cíviqües i culturals de la ciutat de Lleida— a les acaballes del segle XX, és cosa que fa riure per no plorar. En coneixeu alguna altra, d'incongruència semblant o pariona? Som estranys a casa nostra, ves. Però ens ho han bastit així, «derecho de conquista», i si tens picor grata't. I gratar-se vol dir, en les nostres circumstàncies, lluitar sense treva amb la paraula —eterna arma ineficaz dels sofrents— contra la violència subtil dels decrets i la mala fe, que no ignorància, dels cervells imperialistes. En fi, n'hi ha per a creure que el món físic, concret, tangible, ja no és real. Si el decurs quotidià no hi basa..., què pot ser més que una il·lusió òptica? Es clar que tampoc no s'hi val, a cridar el mal temps abans d'hora i pensar que vius a la Via Làctia. Cal donar mostres de seny i carregar-se de paciència. Amb temps i palla maduren les nespres, que diuen. Tal volta caigui així alguna engruna de gràcia de la taula de l'arrabassador Epulò forà a la boca de l'esquifit Liätzer nostrat. Perquè tant l'Estat espanyol com l'Església, als quals pertanyen majoritàriament els mitjans de comunicació «lleidatans», saben fer tots els papers de l'auca amb mestratge singular. Que no els ve de nou, vaja. Fins és possible que es convertixin, ara, en catequizadors. I que parlin de la justa necessitat de coneixements «peculiaris» a través, òbviament, del sedàs de la bona voluntat. Si ahir era el mític Proteu qui tenia facultats úniques per a canviar constantment de forma, avui només cal que el poder tingui mans per a canviar-se tot sovint de camisa. Fenòmens de la variabilitat del progrés, conxo! Només que canviar-se de camisa no significa, ni de bon tros, «morta la cuca, mort el veri».

J Espunyes

REACTA, SA

Conforme a les disposicions de la vigent llei del 17 de juliol del 1951, s'informa que en la junta general extraordinària i universal de REACTA, SA, celebrada el 15 de gener del 1981 al domicili social, s'han adoptat, entre altres, els acords següents:

1r) Dissolució i extinció de Reacta, S A d'acord amb les disposicions establertes en el número 5 de l'article 150 de la llei de 17 de juliol del 1951.

2n) Aprovar el balanç de Reacta, SA, tancat el 14 de gener del 1981, en el qual s'han incorporat les operacions de regularització autoritzades per aquesta operació, segons ordre ministerial del 24 de octubre del 1980, i aprovar totes les operacions i les actuacions previstes i concomitants a la seva formació.

3r) Aprovació de la cessió global de l'actiu i el passiu de Reacta, SA a Resinas Sintéticas, SA, segons les disposicions previstes a l'article 155 de la llei de 17 de juliol del 1951 i en el suposat 4t de l'article II del decret 2.910/71, de 25 de novembre i acceptar la proposta que formula el representant, degudament autoritzat, de Resinas Sintéticas, SA d'adquirir i fer-se càrrec, per subrogació «in universum ius», de tots els béns, drets, accions, titularitats, i garanties, àdhuc els derivats de beneficis concedits per disposicions oficials: de totes les obligacions, càrrecs i gravàmens de qualsevol classe; així com de totes les activitats de Reacta, SA i d'incorporar Resinas Sintéticas, SA, en les mateixes condicions de categoria, emoluments i condicions de treball en què es troba Reacta SA.

4t) Aprovar l'acta de junta, prèvia la seva lectura, pels assistents.

Badalona, 15 de gener del 1981
El secretari del consell d'administració
José M Gabriel i Galán

SORFI, SA

Als efectes de l'article 166 de la llei de societats anònimes, es publica el balanç de liquidació de la societat: ACTIU.—Caixa, 695.191 pessetes. Pèrdues exercicis anteriors, 864.809 pessetes. PASSIU.—Capital, 1.560.000 pessetes.

Barcelona, 7 de novembre del 1980
El liquidador
Josep Maria Serra i Vilasaló

FINESTRELLES, S A

Es convoca, per acord del consell d'administració, junta general d'accionistes d'aquesta companyia al domicili social, a Barcelona, carretera d'Esplugues, números 49-53, el pròxim dia 25 de febrer a les vint-i-dues hores, en primera convocatòria, i si no es reuneix prou quòrum l'endemà, 26 de febrer, al mateix lloc i hora, per tal de tractar i resoldre sobre l'ordre del dia següent:

1. — Punts a què es refereix l'article 50 de la llei de societats anònimes.
2. — Cessament i nomenament de càrrecs.

Barcelona, 14 de gener del 1981
El president,
Signat: Esteban Uya

Breu

Tercera edició del «Manual de la bibliografia de la literatura española»

Ha estat presentada a Madrid la tercera edició del *Manual de la bibliografia de la literatura española*, de José Simón Díaz, catedràtic de bibliografia a la Universitat Complutense de Madrid. El volum recull informació sobre cent mil llibres, aproximadament, estructurat en sis grans capítols que van des de l'Edat mitjana fins al segle XX.

Noves proves de l'existència d'un continent a l'Antàrtida

Un equip de geòlegs soviètics ha descobert noves proves de l'existència del continent Gondwana, fa dos-cents milions d'anys, segons informa l'agència Tass. Els científics de l'expedició soviètica, en explorar les muntanyes del Príncep Charles, a l'Antàrtida Oriental, van notar la similitud d'aquestes amb els sistemes orogràfics del sud-est de l'Índostan, similitud que també existeix en la seva estructura geològica. Si s'uneixen els dos continents, les muntanyes de l'Antàrtida resulten una continuació de les de l'Índostan i els especialistes soviètics han demostrat que es van formar en la mateixa època.

EFICACIA EN LES VENDES

En un mercat dur, difícil i resistent només es mantenen aquells productes o serveis que responen òptimes especialitzacions de marketing i que es troben en mans d'equips de vendes que saben aplicar els últims avantatges de les tècniques de venda.

En aquest sentit EMI, Escola de Quadres d'Empresa, ha preparat un programa, ja experimentat, de tècniques avançades de venda, que juntament amb nous coneixements teòrics en permet l'anàlisi en situacions simulades, amb utilització del VIDEO TAPE i aplicació concreta.

Els interessats es poden dirigir a EMI, Escola de Quadres d'Empresa, Torrent de les Flors 68, Barcelona-24, tel 219 54 54.

Arxiu Municipal de Girona. Avui. 20/1/1981. Pàgina 24